27.12.69 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 324/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2591/69

af 18. december 1969

om fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for kornsektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn[1]), senest ved forordning (EØF) nr. 2463/69[2]), særlig artikel 20, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 20, stk. 1 i forordning nr. 120/67/EØF, giver mulighed for at træffe egnede foranstaltninger, når Fællesskabets marked for et eller flere af de af artikel 1 omfattede varer på grund af indførsler eller udførsler er udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kunne bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare; disse foranstaltninger tager sigte på samhandelen med tredjelande; de ophæves, så snart forstyrrelsen eller faren derfor er fjernet;

det påhviler Rådet at fastlægge de nærmere regler for anvendelsen af ovennævnte artikel 20, stk. 1, samt at bestemme, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe forebyggende foranstaltninger;

som følge heraf bør de vigtigste forudsætninger fastlægges, ud fra hvilke det kan bedømmes, om markedet inden for Fællesskabet er udsat for eller truet af en alvorlig forstyrrelse;

da anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger afhænger af, hvilken indflydelse samhandelen med tredjelande har på Fællesskabets marked, skal der ved en vurdering af situationen på dette marked foruden til selve markedets særlige forhold tages hensyn til denne samhandels udvikling;

det er hensigtsmæssigt at fastlægge de foranstaltninger, som kan træffes til gennemførelse af artikel 20 i forordning nr. 120/67/EØF; disse foranstaltninger skal være egnet til at fjerne de alvorlige markedsforstyrrelser eller faren herfor; de skal være tilpasset situationen for at undgå, at de får andre end de ønskede virkninger;

markedsordningen for korn omfatter et licenssystem og et system med forudfastsættelse af importafgifter og restitutioner; disse systemer medfører, at der må fastsættes regler, efter hvilke forebyggende foranstaltninger på fællesskabsbasis kan besluttes i tilslutning til en summarisk undersøgelse af situationen;

en medlemsstats anvendelse af bestemmelserne i artikel 20 i forordning nr. 120/67/EØF må begrænses til de tilfælde, hvor markedssituationen i denne stat ved en vurdering ud fra ovenfor nævnte faktorer opfylder betingelserne i nævnte artikel; de foranstaltninger, der i dette tilfælde kan træffes, skal have en sådan beskaffenhed, at de forhindrer en yderligere forværring af markedssituationen; det skal dog dreje sig om forebyggende foranstaltninger; det er kun berettiget at anvende de nationale foranstaltninger af forebyggende karakter, indtil en fællesskabsafgørelse på dette område træder i kraft;

det påhviler Kommissionen at træffe beslutning om de beskyttelsesforanstaltninger på fællesskabsplan, der skal træffes i forbindelse med en medlemsstats begæring inden en frist af 24 timer efter denne begærings modtagelse; for at Kommissionen kan bedømme markedssituationen korrekt, skal der fastsættes bestemmelser, der sikrer, at den så tidligt som muligt underrettes om en medlemsstats anvendelse af forebyggende foranstaltninger; det bør derfor bestemmes, at sådanne foranstaltninger meddeles Kommissionen straks efter, at de er besluttet, og denne meddelelse anses som begæring i den i artikel 20, stk. 2 i forordning nr. 120/67/EØF anførte betydning,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING

[1]) EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2269/67.
[2]) EFT nr. L 312 af 12.12.1969, s. 3.
[3]) EFT nr. C 97 af 28.7.1969, s. 89.

Artikel 1

For at bedømme, om Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1 i forordning nr. 120/67/EØF omfattede varer på grund af indførsler eller udførsler er udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kunne bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, skal der særligt tages hensyn til:

a) de varemængder, for hvilke der er ansøgt om henholdsvis udstedt import- eller eksportlicenser;

b) de disponible mængder på Fællesskabets marked;

c) de på Fællesskabets marked konstaterede priser eller disses forventede udvikling, særligt deres tendens til for stærk prisstigning eller for de varer, for hvilke der ikke fastsættes nogen interventionspris, deres tendens til for stort prisfald;

d) og – nærmere bestemt, når den i indledningen nævnte situation indtræder på grund af indførsel – til de mængder af varer, med hensyn til hvilke interventionsforanstaltninger træffes, eller for hvis vedkommende der består fare for, at der skal træffes interventionsforanstaltninger.

Artikel 2

1. De foranstaltninger, som kan træffes i henhold til artikel 20, stk. 2 og 3, i forordning nr. 120/67/EØF, når den i denne artikels stk. 1 nævnte situation indtræder, er:

a) hel eller delvis ophør med forudfastsættelsen af importafgifter eller restitutioner, hvilket har til følge, at nye ansøgninger ikke vil kunne behandles;

b) hel eller delvis ophør med udstedelsen af import- eller eksportlicenser, hvilket har til følge, at nye ansøgninger ikke vil kunne behandles;

c) helt eller delvist afslag på allerede indgivne ansøgninger om forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner samt om udstedelse af licenser.

2. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for den tid, som ubetinget er nødvendig. De må kun omfatte varer, der kommer fra eller er bestemt til et tredjeland. De kan begrænses til indførsler, der kommer fra eller har oprindelse i bestemte lande og udførsler til bestemte lande samt til bestemte kvaliteter eller præsentationsformer. De kan begrænses til indførsler til eller udførsler fra bestemte områder af Fællesskabet.

3. Det i stk. 1 nævnte afslag på ansøgninger finder anvendelse på de ansøgninger, der fremsættes i de tidsrum, i hvilke suspension i henhold til artikel 3 eller artikel 4 har fundet sted.

Såfremt der dog pludselig indtræder sådanne forhold, som har eller truer med at have en så stærk prisændring til følge, at importafgiften eller restitutionen åbenbart ikke længere opfylder sit formål, kan alle ansøgninger afslås, som er blevet fremsat efter, at disse forhold er indtrådt.

Artikel 3

Efter en summarisk undersøgelse af situationen ud fra de i artikel 1 anførte faktorer kan Kommissionen ved beslutning konstatere, at betingelserne for anvendelse af artikel 20, stk. 2 i forordning nr. 120/67/EØF er opfyldt. Den underretter medlemsstaterne om sin beslutning og bekendtgør den ved opslag på det sted, hvor den har sit sæde.

Denne beslutning har fra det herfor angivne klokkeslet – hvilket tidspunkt ligger efter meddelelsen – for de pågældende varers vedkommende til følge, at dels forudfastsættelsen af importafgifter eller restitutioner og dels udstedelsen af licenser midlertidig ophører.

Denne beslutning gælder med forbehold af artikel 20, stk. 2, andet punktum i forordning nr. 120/67/EØF i højst 48 timer.

Artikel 4

1. En medlemsstat kan forebyggende træffe en eller flere foranstaltninger, når den ved bedømmelsen af situationen ud fra de i artikel 1 nævnte faktorer finder, at den i artikel 20, stk. 1 i forordning nr. 120/67/EØF omhandlede situation foreligger på dens område.

De forebyggende foranstaltninger består i:

a) hel eller delvis suspension af forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner;

b) hel eller delvis suspension af udstedelse af import- eller eksportlicenser.

Bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, kan anvendes.

2. Kommissionen får pr. telex meddelelse om de forebyggende foranstaltninger straks efter, at de er besluttet. Denne meddelelse anses som begæring i den i artikel 20, stk. 2 i forordning nr. 120/67/EØF anførte betydning. Disse foranstaltninger gælder kun indtil ikrafttrædelsen af den beslutning, som Kommissionen træffer på dette grundlag.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft 1. januar 1970.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1969.

På Rådets vegne

P. LARDINOIS

Formand